ΜΥΤΙΛΗΝΗ-ΧΡΟΝΟΣ Α' Αρ.34

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Θ. ΛΕΥΚΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

ΤΗΛ. 2-86 — ΤΙΜΗ ΔΡ. 200

ΑΝΑΤΟΛΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΛΕΣΒΟΥ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΔ

ΜΕ ΤΟ ΛΕΥΚΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

ἔδιωξε, πρὶν δυὸ μῆνες, ὁ ἰταλικὸς λαὸς τοὺς βασιλιάδες του. Μὲ τὸ ἴδιο ΛΕΥΚΟ ψηφοδέλτιο θὰ ξεφορτωθεῖ καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὸ Γλυξβοῦργο.

ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΑΛΠΗ ΣΠΑΝΟΥΝ ΟΙ ΛΑΟΙ ΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ ΤΩΝ ΤΥΡΑΝΝΩΝ!

Ἔφυγεν ὁ Γιουγκοσλάβος. Τὸν ἀκολουθεῖ, τώρα, καὶ ὁ Ρῶσσος. Καὶ ἀπομένει ποιός; Ὁ κ. Νόρτον! Χωρὶς πλέον νὰ τὸν ἐνοχλοῦν ἀδιάκριτα μάτια, θὰ κάνει νὰ χορεύει γύρω ἀπ' τὸ ραβδί του καὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ τυμπάνου του ὁ χαριτόβρυτος θ ασος τῶν ἐρυθρογλούττων οὐραγγοτάγκων πού παριστάνει τὴν «λαοπρόβλητον κυβέρνησιν» τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν χρειάστηκε πολὺς χρόνος, μόλις ἕνα τετράμηνο, γιὰ νὰ κάμει ὁ κ. Νόρτον καὶ ὁ θίασος τῶν τετραχείρων του τὴν ἀνυπεράσπιστη Ἑλλάδα ΣΤΟΧΟ ἀσκήσεων βολῆς ὅλων τῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς καὶ τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Νὰ τὴν βάλει ἐχθρικὰ ἀντιμέτωπη στὸν ἀπειρομεγέθη φυλετικὸν ὄγκο ΔΙΑΚΟΣΩΝ ΠΕΝΗΝΤΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΣΛΑΒΩΝ! Τί πάρε-δώσε εἶχε ἡ Ἑλλάδα μὲ τοὺς Σλάβους; Μὲ τοὺς Ρώσσους εἶχεν «ἔκπαλαι» δεσμοὺς θρησκευτικούς, πνευματικούς, οἰκονομικοὺς καὶ ἐθνοπολιτικούς. Ὁ Πούσκιν, μὲ τοὺς φλογεροὺς στίχους του, ἐτοποθέτησε τόσο ἁβρὰ μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ τὴν Ἑλλάδα! Καὶ στὸ Ναυαρῖνο, τὰ μοσκοβίτικα κανόνια, πρὶν ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσι χρόνια χαιρετίσανε κι' αὐτὰ μὲ τὸν ὁρυμαγδό τους τὴν ἑλληνικὴν Αὐγή.

Τί εἴχαμε μὲ τοὺς Γιουγκοσλάβους; Κοινοὺς ἀγῶνες, κοινὲς θυσίες, κοινὰ μαρτύρια, κοινὲς λαχτάρες. Καὶ στὰ κοινὰ μιας σύνορα, τὴν ἤρεμη, καλοσυνάτη, εἰδυλλιακή, ἑλληνοσερβικὴ συμβίωση δεν τὴν ἐτάραζε οὔτε . . . ποντικός!

Τί εἴχαμε μὲ τοὺς Πολωνούς; Μὲ τοὺς Τσεχοσλοβάκους; Ἀνταλλαγὴ προτόντων καὶ πρωτοχρονιάτικων εὐχῶν!

Ἀλλάζει τὸ πρᾶμα μὲ τοὺς Βουλγάρους. Μ' αὐτοὺς τοὺς κακοὺς καὶ δολεροὺς γειτόνους εἴχαμε, ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ Κρούμου, ἕνα μακάβριο ἀδιάκοπο ἁλισβερίσι. Μᾶς κόστισεν, ὡς τώρα, πάρα πολὺ αἷμα καὶ πάρα πολλὰ δάκρυα αὐτὴ ἡ μοιραία γειτνίαση.

* * *

Ὡς τόσο, ὑπῆρξε μιὰν ἐποχὴ ποὺ ἡ παγκόσμια φεγγοβολὴ τῆς ἡρωϊκῆς Ἀντίστασης τοῦ λαοῦ μας ἐνάντια στὸ φασισμὸ ἔλυσε ΘΕΩΡΗΤΙΚΑ τὸ ἑλληνοβουλγαρικὸ ζήτημα. Ἦταν κάτι τὸ θρισμβευτικὸ γιὰ τὸ μαχόμενο ἑλληνισμό, ὅταν ἡ μεγάλη σοβιετικὴ ἐπιθεώρηση «ΣΛΑΒΟΙ» (τεῦχος Ἰουνίου τοῦ 1944) ἔγραφε μὲ τόνο ὀργίλο:

«Οἱ Βούλγαροι . . . θέλουν νὰ μᾶς πείσουν πὼς ὑπερασπιζοῦνται τὰ δικά τους ἐδάφη καὶ πὼς βλέφη καμμιὰ δὲν ἔχουν στὰ ξένα. Ποιὰ εἶνε αὐτὰ τὰ ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ ἐδάφη; Δική τους ἀποκαλοῦνε τὴν ΘΡΑΚΗ καὶ τὴ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ποὺ καταλάβανε τὴ ἄνοιξη τοῦ 1941, χτυπώντας πισώπλατα μὲ τὸ μαχαῖρι τοὺς λαοὺς τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας ποὺ ἀγωνιζότανε σκληρά . . . Σήμερα, βουλγαρικὸς στρατὸς σταθμεύει στὰ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ἀκρογιάλια τοῦ Αἰγαίου. Ποιὸς ὁ λόγος γι' αὐτό; Μήπως ἐθνικὴ ἀποκατάσταση γιὰ τοὺς Βουλγάρους εἶνε ἡ ἐρήμωση, ἡ καταλήστευση κ' ἡ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΔΑΦΩΝ;»

Διέρρευσαν ἀπὸ τότε δυὸ χρόνια. Καὶ ἦλθεν ἡ ὥρα ποὺ μποροῦσε κι' ἔπρεπε νὰ λυθεῖ καὶ ΠΡΑΚΤΙΚΑ τὸ ἑλληνοβουλγαρικὸ ζήτημα. Ἀλλὰ ἡ Ἑλλάδα δὲν ἔχει πιὰ αὐτὴ τὴ θερμὴ προάσπιση τῶν δικαίων της ἀπὸ μέροις τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας ἀντίκρυ στὴ Βουλγαρία. ΟΙ ΟΡΟΙ ΑΝΤΕΣΤΡΑΦΗΣΑΝ! Τὴν ἔχουν τώρα οἱ Βούλγαροι ἐνάντια στὴν Ἑλλάδα. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶνε ὅλο: Ἕνα τεράστιο ΚΥΜΑ ΕΧΘΡΑΣ καὶ ΜΙΣΟΥΣ ἀπὸ ὅλο τὸν ὄγκο τῶν Σλάβων ποὺ μᾶς περιζώνει ἀπ' τὸ Βορρᾶ ξεσπᾶ κάθε τόσο ΣΤΑ ΜΟΥΤΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Πῶς δικαιολογεῖται αὐτὴ ἡ τερατώδης μεταστροφή;

* * *

Εἴδατε πῶς ἀνιχνεύουν καὶ παγιδεύουν τὰ παγούρια στὶς νεροκουφάλες τῶν βράχων; Χρησιμοποιοῦν ἕναν αἰχμάλωτο δυστυχισμένο τσαγανὸ γιὰ νὰ τὰ βγάζει ἀπ' τὸ θολάμι τους.

Στὰ ψαρευτικὰ σύνεργα τῆς ἐγγλέζικης διπλωματίας, μὲ τὶς ἀντισοβιετικὲς βαλκανικὲς τάσεις της, ἡ μικρὴ τούτη φτωχὴ χώρα ἔχει βαλθεῖ νὰ παρασταίνει τὸν τρισάθλιο τσαγανό...

Δὲ μποροῦσε ν' ἀποφύγει ἡ χώρα μας μιὰ τέτοια ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ; Μιὰ τέτοια ΑΠΕΛΠΙΣΤΙΚΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ μεταχείριση; Δὲ μποροῦσε ἡ χώρα μας νὰ κρατήσει σὲ τόση διακριτικὴ ἀπόσταση τοὺς Ἐγγλέζους, ὅση ἦταν ΑΝΑΓΚΑΙΑ γιὰ νὰ ἔχει καὶ τοὺς Σλάβους φίλους της; Νὰ διατηρήσει καὶ αὐτουνῶν τὴ φιλία, ἄλλο τόσο ἀπαραίτητη, ἄλλο τόσο ἀκριβὴ καὶ πολύτιμη;

Ἀλλ' ἡ Ἑλλάδα δὲν ἐξουσιάζεται, σήμερα, ἀπ' τὸ λαό της. Ρυμουλκεῖται, σέρνεται ἀπ' ἐδῶ κι' ἀπ' ἐκεῖ, σὰν ρυταγωγούμενο ἄλογο, ἀπὸ μιὰ ξένη Δύναμη ποὺ δὲν βλέπει ἄλλο ἀπὸ τὰ δικά της συμφέροντα καὶ τοὺς σκοπούς της. Αὐτὴ ἡ ξένη Δύναμη βρῆκε στὴν Ἑλλάδα ἀνθρώπους πρόθυμους νὰ τὴν θυσιάζουν κάθε φορὰ ποὺ τὸ ἀπαιτοῦν τὰ συμφέροντά της. Βρῆκε ἀνθρώπους δοκιμασμένους σ' αὐτὴ τὴ δουλειά. Τοὺς χρησιμοποίησαν κι' ἄλλοι προτήτερα μὲ μεγάλη ἐπιτυχία.

Εἶνε οἱ ἄνθρωποι τοῦ Γεωργίου Γλυξβούργου. Οἱ τεταρτοαυγουστιανοὶ τύραννοι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Οἱ λυμεῶνες τῆς κατοχῆς. Οἱ ἔμποροι τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τοῦ ἔθνους. Οἱ αἱμοβόροι ἐργολάβοι τῆς παλινόρθωσης τοῦ λαομίσητου θρόνου ποὺ προχωροῦν στὸ ἐξοντωτικὸ ἔργο τους μὲ ταχύτητα ΑΦΗΝΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΑΥΡΩΝ!

* * *

Πόσα καὶ πόσα προβλήματα βάζει στὸν ἕλληνα πατριώτη ἡ μεθαυριανὴ κάλπη! Ἂν τὸ πρωῖ τῆς Κυριακῆς ὁ κάθε πατριώτης δὲν τιναχθεῖ ὄρθιος, ἀτσαλωμένος, ἀποφασισμένος νὰ ἀποκαταστήσει τὴν ἐξουσία τοῦ λαοῦ στὴ χώρα του καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ἐλεύθερου πολίτη. Ἂν δὲν πάρει μὲ ἄτρομο χέρι νὰ ρίξει τὸ λευκὸ ψηφοδέλτιο τῆς Δημοκρατίας καὶ δὲν τὸ περιφρουρήσει ὡς τὴν ὥρα τοῦ καταμετρήματος, δὲν θὰ ὑπάρξει κανένας ἀπὸ μηχανῆς θεὸς νὰ σώσει τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν ὄλεθρο!

Ἐκεῖνος ποὺ θὰ σύρει τὰ πόδια του σκυφτός, συλλογισμένος καὶ περίτρομος, ταλαντευόμενος; καὶ ἀναποφάσιστος, θῦμα ψυχικοῦ ἐκφοβισμοῦ ἢ ὑλικοῦ ἐκβιασμοῦ. ἂς ἐπιστρατεύσει κι' αὐτὸς τὰ τελευταῖα ὑπόλοιπα τῶν ψυχικῶν του δυνάμεων κι' ἂς κάμει τὴν τελευταία κρίσιμη στιγμή, ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Μέσα στὴν κάλπη σπάνουν εὔκολα, σὰν αὐγά, τὰ κεφάλια τῶν τυράννων τῶν οἱ λαοὶ ποὺ θέλουν νὰ ζήσουν ἐλεύθεροι—ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΩΝ!

Θ. ΛΕΥΚΙΑΣ

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΒΑΡΑΘΡΟ

ΑΤΕΛΕΙΩΤΑ ΟΞΥΜΩΡΑ

«Ἐπίορκος, παραβάτης τοῦ λόγου του, καταλυτὴς τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν ἐλευθεριῶν, ἐχθρὸς τῆς μεγίστης λαϊκῆς πλειοψηφίας, στύλος τῆς φασιστικῆς Δικτατορίας, στήριγμα ὅλων τῶν γερμανοφίλων στοιχείων καὶ τῆς καπιταλιστικῆς ἀντίδρασης τῆς χώρας, ὑπεύθυνος γιὰ ὅλη τὴ στρατιωτικὴ ἀνεπάρκειά μας, ὑπεύθυνος γιὰ τὴν οἰκτρὴ καὶ μονόπλευρη διεξαγωγὴ τοῦ πολέμου καὶ γιὰ τὴν πρόωρη διάλυση τοῦ μετώπου, δὲ μπορεῖ νὰ γυρίσει πίσω στὴν Ἑλλάδα, γιατὶ δὲν ἐμπνέει σὲ κανέναν οὔτε σεβασμό, οὔτε ἐμπιστοσύνη. Μόνον ἀντιδραστικὰ στοιχεῖα τοῦ τόπου θὰ τὸν θελήσουν, ἴσως καὶ ὕποπτα συμφέροντα ὁρισμένης κοινωνικῆς ὀλιγαρχίας, γιὰ νὰ συσπειρωθοῦν γύρω του, κάτω ἀπὸ τὴν ψεύτικην αἰγίδα ἑνὸς νόθου συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ποὺ θὰ παραβιασθεῖ στὴν πρώτη εὐκαιρία».

Αὐτὸς ὁ ἐπιγραμματικὸς χαρακτηρισμὸς τῆς ΕΛΔ («Οἱ σκοποί μας» 1944) γιὰ τὸν Γεώργιο, μὲ ὅλη τὴν ἀντικειμενικὴ ἠρεμία καὶ κρίση του, ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένει ἀκέραιος, κλασικὸς καὶ ἀκράδαντος. Μήπως θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ τὸν ἀντικρούσει; Νὰ τὸν συζητήσει ἔστω; Θὰ ἤθελα πολὺ νὰ τὸξαιρα. Θὰ μαγευόμουνα νὰ τἀκουγα. Γιατὶ ἐγὼ μένω αἰχμάλωτος αὐτοῦ τοῦ καθαροῦ ὁρισμοῦ. Εἶναι ἀπὸ τὰ λίγα κείμενα ποὺ μοῦ ἔχουν ἐπιβληθεῖ τόσο καὶ ὡς φράση καὶ ὡς ἀκρίβεια, καὶ ὡς στοχασμὸς καὶ ὡς ἔκφραση.

«Ἐπίορκος, παραβάτης τοῦ λόγου του, καταλυτὴς τοῦ Συντάγματος . . .» Σᾶς παρακαλῶ, τί ἄλλο χρειάζεται γιὰ νὰ καθαιρεθεῖ ἕνας ἄρχοντας καὶ νὰ ἀτιμασθεῖ ἕνας ἄνθρωπος; Οἱ Ἄγγλοι σὲ ἀνάλογη περίπτωση ἐκαρατόμησαν ἕναν δικό τους βασιλιά—καὶ τί, πρὶν ἀπὸ τρεῖς αἰῶνες!—Τώρα γιατὶ καρατομοῦν ἐμᾶς καὶ προστατεύουν ἐκεῖνον; Κάτι χειρότερο ἀκόμα: ἐπιζητοῦν νὰ μᾶς τὸν ἐπιβάλουν. Μὲ ποιὰ λογική, μὲ ποιὰ ἠθική, μὲ ποιὰ συνέπεια; Μονάχα τοῦ Συμφέροντος;

Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἀγγλικὰ ὀξύμωρα; Κρῖμα σὲ κείνους καὶ στὸ συμφέρον τους!

— | —

Ποῦ νὰ φαντασθεῖ ὅμως κανεὶς τότε, τὸ 1944, ποὺ γράφηκε αὐτὸς ὁ χαρακτηρισμός, ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὰ «στοιχεῖα» ποὺ ἀναφέρεται ὅτι θὰ τὸν «θελήσουν», ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα προδοτικὰ καὶ δοσίλογα ποὺ μαζευτήκαν ἐν χορῷ καὶ τὸν ἐπικαλοῦνται, γιατὶ μονάχα μὲ κεῖνον μποροῦν νὰ κάνουν καὶ νὰ συνεννοηθοῦν, θὰ τὸν ἤθελαν ἐπίσης τόσο καὶ οἱ Σύμμαχοι ἐκεῖνοι ποὺ γιὰ χάρη τους καὶ μαζί τους πολεμήσαμε—καὶ νικήσαμε—κατὰ τοῦ Φασισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Λευτεριᾶς καὶ τῆς Δημοκρατίας;

Ποιόν; «Ἕνα συνειδητὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Φασισμοῦ στὸν τόπο του».

Ἄραγε γιατί; Γιὰ τὸ καλό μας;

Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται μέσα σὲ 25 χρόνια. Καὶ τότε τὸ ἴδιο κόμμα, τὸ Λαϊκὸ (!) γιὰ νὰ ἐπαναφέρει ἕνα διωγμένο μονάρχη μᾶς ὁδήγησε σὲ μιὰ παράλογη ἐκστρατεία, σὲ μιὰ ὁλοσχερῆ καταστροφὴ στὴ Μ. Ἀσία, κυρίως γιὰ ξένο λογαριασμό, ποὺ ἕνα τέρμα του καὶ τέρμινό του ἦταν τὰ πετρέλαια τῆς Μοσσούλης. Αὐτὰ κερδήθηκαν (ἔπειτα ἀνεφάνη ὁ κίνδυνος τῆς «μουσουλμανικῆς ἐξεγέρσεως»!) μὰ ὁ «ἐπανελθὼν» ἦταν πιὰ ἄχρηστος καὶ οἱ πολιτικοὶ ποὺ τὸν ἔφεραν σὲ λίγον καιρὸ ἐξετελέσθησαν—ἀπὸ τὸν κ. Γονατᾶ παρακαλῶ, τὸ σημερινὸ συνεργάτη καὶ ἀντιπρόεδρο τῶν ἀπογόνων τους. Τί ὡραῖα! Ὅσο γιὰ τὴν Ἑλλάδα, κάτι τρέχει στὰ γύφτικα. Ὅση ἔννοια περίσσεψε τότε, δαψιλεύεται τώρα. Ἂς εἶχε τὰ μυαλά της στὸν τόπο τους. Πολὺ σωστά!

— | —

Ἐδῶ προβάλλει ἕνα ἄλλο ἐρώτημα.

Λένε πὼς οἱ κομμουνιστὲς καὶ συλλήβδην λίγο-πολὺ ὅλοι οἱ ἀριστεροὶ εἶναι προδότες, «Βούλγαροι». Γιατί; Γιατὶ μὲ τὴν πολιτική τους προδίδουν τὴν Ἑλλάδα, ἔτσι χύμα.

Τὸ Παλάτι (ἀφήνω τὸν ἱδρυτή του καὶ τὰ ἀπίστευτα καμώματά του) καὶ τὸ Λαϊκὸ κόμμα πρόδωσαν δυὸ φορὲς στὸν περασμένο πόλεμο τὴν Ἑλλάδα, θετικά, μὲ ἔργα. Μιὰ στοὺς Βουλγάρους μὲ τὴν παράδοση τοῦ Ροῦπελ καὶ τῆς Ἀνα ολ. Μακεδονίας καὶ μιὰ στὴ Μ. Ἀσία. Καὶ τί; «Πανωλεθρία δὴ τὸλεγόμενον . . .» (Δὲν ἀναφέρω ἀπὸ βδελυγμία καὶ φρίκη τί ἄνδρες καὶ τί ὑπηρεσίες προσέφερε τὸ ἴδιο αὐτὸ κόμμα, τὸ βασιλικό, τελευταῖα στὸν καταχτητή! Ἀσυναγώνιστο!).

Αὐτοὶ τί εἶναι; Δὲν εἶναι προδότες, δὲν εἶναι Βούλγαροι; Πῶς; Ἐθνικόφρονες; Ὤωω! Καλὲ τί μᾶς λέτε; Πέστε μου, σᾶς παρακαλῶ, κι αὐτοὶ κ' οἱ βασιλιάδες τους τί καλὸ κάνανε ποτὲ στὸ ἔθνος; Ἕνα μονάχα! καὶ πάρτε τὴ σκούφια μου. Ἐκτὸς ἂν ἔθνος εἶναι αὐτοὶ καὶ οἱ κοιλιές τους. Τότε πάω πάσο.

— | —

Τώρα λένε πὼς προτιμοῦν γιὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ βασιλικὸ πολίτευμα, δηλ. τὴ συνταγματικὴ βασιλεία. Πάει καλά, τὸ σέβομαι. Ἡ δυναστεία ὅμως τῆς Ἑλλάδας (ὁλότελα ξένη, ἰδιοτελὴς καὶ ὁλέθρια γιὰ τὴν Ἑλλάδα) δὲν ὑπῆρξε ποτὲ συνταγματικὴ καὶ οὐδέποτε δημοκρατική. Ὁ ἱδρυτὴς της Γεώργιος ὁ Α' δὲ σεβάστηκε ποτὲ τὸ Σύνταγμα, ὁ γιός του ὁ Κωνσταντῖνος τὸ παραβίασε «ἔλεῳ Θεοῦ» σὲ κρίσιμες ὥρες γιὰ τὸ ἔθνος καὶ ἔκανε τοῦ κεφαλιοῦ του, δηλ. πολιτικὴ δική του . . . καὶ τῆς γυναίκας του, καὶ ὁ τρίτος, ὁ Ἐπίορκος, τὴ μιὰ μέρα ὁρκιζόταν πίστη στὸ πολίτευμα καὶ τὴν ἄλλη τὸ κατάπατοῦσε, κατέλυε τὸ Σύνταγμα καὶ γινόταν ἀρχηγὸς ἀπροσχημάτιστος τῆς φασιστικῆς δικτατορίας. «Εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ φέρω διὰ παντὸς μέσου εἰς πέρας τὴν βαρεῖαν ἀποστολήν, τὴν ὁποίαν ἀνέλαβον ἀπέναντι τοῦ Βασιλέως», ἔγραφε ὁ Μεταξᾶς στὸ διάγγελμά του τῆς 4ης Αὐγούστου.

Λοιπὸν αὐτὸς ὁ κ. Τζῶρτζ Γλύξ μποροῦσε ὡς τί θὰ ἔρθει ἐδῶ; Ὡς συνταγματικὸς βασιλιᾶς; Ποιὸς μᾶς τὸ ἐγγυᾶται; Ἐκεῖνος μιὰ φορὰ ὄχι. Δὲν ἔχει ἀρχές, οὔτε ὡς βασιλιᾶς, οὔτε ὡς ἄνθρωπος. Ἡ μᾶλλον ἔχει μιὰ καὶ μόνη ἀρχή: τὴ μοναρχία. Αὐτὴ ποὺ μᾶς ἔδειξε. Ἂν γι' αὐτὸ κόπτονται νὰ τὸν φέρουν, πάει καλά, νὰ τὸ ξαίρουμε. Τὰ ψέματα ὅμως εἶναι περιττά!

— | —

Ἡ πρώτη πράξη του, σὰν πρωτανέβηκε στὸ θρόνο, ἦταν ἕνα ἄνανδρο, ἀνάλγητο ἔγκλημα. Ὑπέγραψε τὴν καταδίκη τῶν ἐξ. Τῶν πολιτικῶν στηριγμάτων τοῦ πατέρα του καὶ τοῦ θρόνου του. Γιατί; Γιὰ νὰ μὴ χάσει τὸ θρόνο του! Ἄ, ὅλα κι ὅλα! Χάριν τοῦ ἔθνους! Ἐκεῖνοι εἶχαν τὴν αὐτοπάρνηση νὰ τὸ παραδεχτοῦν, ἐκεῖνος ὅμως, ἂν ἦταν ἄντρας θὰ τὸ κανε; Ὁ γιὸς τοῦ Στράτου αὐτὸ τὸ ἀπεκάλεσε ἀργότερα στὴ Βουλὴ ἀτιμία.

Τότε ἦταν πρωθυπουργὸς ὁ Γονατᾶς, ἐπαναστάτης. Καὶ μαζὶ τοὺς ἐξετέλεσαν. Τὰ παιδιά τους, νεαρὰ τότε βλαστάρια, Στράτος, Μπαλτατζῆς, Πρωτοπαπαδάκης, τοὺς ἀπεκήρυξαν καὶ τοὺς ἐμίσησαν βαθιὰ καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλο. Τώρα παρουσιάζονται ἔξαφνα ἑνωμένοι, ἐκτελεσταὶ κ' ἐκτελεσμένοι, ἐξαλλοι, μανιώδεις βασιλόφρονες καὶ ζητοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ φέρουν πίσω καὶ τὸν ἄλλο, κεῖνον ποὺ λείπει, τὸ Γεώργιο! Γιατί τάχα; Χάριν τοῦ ἔθνους! Ὁμαλὸ δὲ φαίνεται. Μᾶλλον παρὰ φύσιν. Σὰν κάποιο λάκκο ἔχει ἡ φάβα . . . Εἶναι ὅμως κι αὐτὸ ἕνα μέρος, ἕνα λαμπρὸ δεῖγμα τῆς ἠθικῆς τάξεως, χάριν τῆς ὁποίας ἀπαρνιέται τὸ σπίτι του ὁ ἄμοιρος κ. Τζαβέλλας.

Δὲν θέλω νὰ τὸν θίξω. Ὄχι. Δὲν ἔχω τόση πρόθεση. Ἔχω ἕνα πόνο βαθύ, πολὺ πιὸ βαθὺ καὶ πολὺ πιὸ μεγάλο ἀπ' τὴ σαρκαστικὴ μάσκα μου. Ἀλλὰ σ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο βλέπω τὸ θῦμα καὶ τὸ ἕρμαιο . . . τὸν Ἑλληνικὸ λαό, ποὺ γιὰ μᾶς αὐτὸς εἶναι τὸ Ἔθνος!

ΕΥΘΥΦΡΩΝ

SCRIPTA MANENT

ΦΡΙΚΤΑ ΚΑΙ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΑ ΙΑΤΡΟΔΙΚΗΓΟΡΙΚΑ ΒΑΣΑΝΑ

Πήραμε καὶ μεῖς, πανομοιότυπα συντεταγμένα—ἤγουν ἀπὸ τὸ ἴδιο τσουκάλι βγαλμένα—τὰ γράμματα ἕνδεκα (11) δικηγόρων καὶ εἴκοσι (20) γιατρῶν τῆς πόλεώς μας, οἱ ὁποῖοι—μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς πληξάσης αὐτοὺς συμφορᾶς!— ἔτρεξαν νὰ πληροφορήσουν ὁμοθυμαδὸν τὸ λαό τῆς Λέσβου ὅτι αὐτοὶ ποὺ ὑπέγραψαν τὰ δυὸ πρωτόκολλα—δηλωτικὰ πίστεως στὴ Δημοκρατία ποὺ καταχωρήσαμε στὸ περασμένο φύλλο τῆς «ΑΝΑΤΟΛΗΣ» εἶνε μὲν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι καὶ ἀπαξάπαντες—ἀλλ' σύτὸ ἔγινε πρὸ... ἐνδεκαετίας! Δηλαδή, σὲ μιαν ἐποχήν. ὅπου οἱ ἕλληνες πολῖτες, χερομάχοι ἢ διανοούμενοι, μποροῦσαν ἄφοβα νὰ διακηρύττουν, πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω, τὶς πολιτικές των πεποιθήσεις, χωρὶς νὰ αἰσθάνονται ὅτι αἰωρεῖται ἐπάνω ἀπ' τὸ κεφάλι τους ὁ κίνδυνος... —κανένας ἀπολύτως κίνδυνος!

Σήμερα, δὲν εἶνε τὸ ἴδιο. Δὲ ζοῦμε σήμερα κάτω ἀπὸ παρόμοιες συνθῆκες. Σήμερα, σὲ παρακολουθεῖ, σὲ κατοπτεύει, σὲ ἐπισημαίνει ἀπὸ κάθε γωνιὰ τὸ πράσινο μάτι τοῦ χαφιὲ καὶ οἱ «ἐπιτροπὲς ἀσφαλείας» δὲν τὄχουν καὶ μεγάλο πράμα νὰ σὲ μεταφέρουν «ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ» καὶ ἄναυλα ἀπ' τὸ δικηγορικὸ γραφεῖο ἢ τὸ ἰατρεῖο σου, στὰ κατσάβραχα τῆς Ἀνάφης, γιὰ νὰ μασσᾶς ἀγριοτσίκουδα καὶ νὰ γράφεις στίχους ἐρωτικοὺς πρὸς τὴν... Ἐλευθερίαν!

Δικαιολογεῖται, λοιπόν, κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος, ἡ καλπάζουσα σπουδὴ μὲ τὴν ὁποία οἱ Λέσβιοι ἐπιστήμονες, ἀμφοτέρων τῶν κλάδων, ἐφρόντισαν νὰ συνέλθουν ἀστραπιαίως ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ νὰ συντάξουν τὴ δίδυμη ἐπιστολική τους διακοίνωση ποὺ, ἀλοίμονο, δὲν ἀπέβλεπε στὸ νὰ προσθέσει ἁπλῶς τὴν ἡμερομηνία ποὺ παρέλειψαν νὰ βάλουν «πρὸ ἑνδεκαετίας» στὸ δημοκρατικό τους συμβόλαιο, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ διαστείλουν τὶς τωρινὲς καὶ τὶς ἀλλοτινὲς εὐθύνες τῶν πράξεών των. Γιατί, τὸ κάτω-κάτω τῆς γραφῆς, δὲ μποροῦσε κανεὶς νὰ ἔχει προβλέψει ὅτι ἕνα ὁμόλογο ποὺ ὑπέγραφε στὴν ἐποχὴ τῆς ἀνοιξιάτικης θαρραλέας του νεότητος θὰ μποροῦσε νὰ τοῦ ἀνοίξει... δουλειὲς μὲ φοῦντες «ἐν ὥρᾳ χειμερίου πορδαλέου γήρατος».

Πάλι καλὰ ποὺ ἡ ἰατροδικηγορικὴ νότα περιορίστηκε νὰ τοποθετήσει χρονολογικὰ τὸ ἀρχαῖον αὐτὸ συμβόλαιο.

Δὲν θὰ ἦταν καθόλου παρόδοξο ἂν βλέπαμε νὰ μᾶς σερβίρεται—μὲ τὶς ἴδιες φαρδιὲς-πλατιὲς καὶ μεγαλόπρεπες ὑπογραφάρες—καμμιὰν ἀρνησίθρησκη δήλωση γκραβαλοχίτικου στύλ καὶ ὑποδείγματος. Πάλι καλά, λοιπόν...

«Στὴ λευτεριὰ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὅλο τοῦ τὸ αἷμα τὸ χαρίζει. Μποροῦν, ἂν θέλουν, νὰ τοῦ τὴν πάρουν μὲ τὴ βία. Ὄχι, ὅμως, μὲ τὴν ἀπάτη. Γιατὶ σὲ χέρια, σὰν τοῦ Γλύξμπουργκ, δὲν πρόκειται νὰ τὴν ἐμπιστευθεῖ. Δὲν τὸν σηκώνει πιὰ ὁ τόπος. Εἶνε τόσο μικρὸς ποὺ δὲν χωράει τόσο μεγάλο Ἐφιάλτη....». ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

ΣΑΝ ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΥΠΟΦΕΡΟΥΝ

[Στὰ 1935 κατέβηκε στὴν Ἑλλάδα ἡ διάσημη Γαλλίδα συγγραφεὺς καὶ σοσιαλίστρια κ. Madeleine Pazi Ἦταν ἀκριβῶς ἡ ἐποχὴ ποὺ ὁ ἐξαχρειωμένος τσαλδαροκονδυλισμὸς παρεσκεύαζε τὴν πρώτη θριαμβευτικὴ κάθοδο—ἴδια κι' ἀπαράλλαχτα σὰν τώρα!—τοῦ λαομίσητου Γλυξβούργου. Ἰδοὺ οἱ ἐντυπώσεις ποὺ δημοσίευψε, τότες, στὶς «Informations Sociales» τοῦ Παρισιοῦ ἡ Γαλλίδα διανοουμένη:]

«Μιὰν ἀληθινὴ κραυγὴ πόνου θἄθελα νὰ ρίξω μέσα ἀπὸ τοῦτες τὶς γραμμές. Ἡ φωνὴ αὐτὴ βγαίνει ἀπ' τὴ χώρα τῶν Θεῶν, ἀπ' τὴ γῆ αὐτὴ ποὺ τῆς τέχνης τὰ ἀριστουργήματα ἐκφράζουν τὴν πιὸ καθάρια ἁρμονία ποὺ ἄγγισε ποτὲς ἀνθρώπινος νοῦς. Ὅταν ἦρθα στὴν Ἑλλάδα, δοκίμασα τὴν πιὸ ἔντονη σύσπαση ὅλου μου τοῦ εἶναι. Αὐτὲς οἱ κολόννες, οἱ ναοί, τὰ ἀγάλματα... Τὰ πρόσχαρα τοπία, τὸ γαλάζιο χαμόγελο τῆς θάλασσας, τὸ αἰώνιο πανηγῦρι τῶν οὐρανῶν! Ἀλλὰ ἕνας λαὸς κουρελιάρης, χωρὶς δουλειά, χωρὶς στέγη, χωρὶς ψωμί. Ἐγκατάλειψη. Μιζέρια χωρὶς ἄκρη. Πρόσωπα μὲ βουλιαγμένα μάγουλα. Χέρια ξυλιασμένα. Τί νὰ τὴν κάνεις τὴν ἁρμονία τῆς τέχνης ὅταν ἀντικρύζεις ἀνθρώπινα ὄντα ποὺ δὲν ἔχουν οὔτε τὴ μοῖρα τῶν ζώων; Πῶς νὰ μεθύσεις ἀπὸ ὀμορφιὰ ὅταν ἀντικρύζεις παιδάκια ποὺ ἔχουν τρεῖς μέρες νὰ φᾶνε;

* * *

Ὅταν εἴμουνα στὴν Ἑλλάδα ἀσκοῦσε πάνω στὸ λαὸ μιὰ τρομερὴ πίεση ἡ κυρίαρχη τάξη τῶν ἀντιδραστικῶν. Ἐλευθερία σκέψης δὲν ὑπῆρχε. Ἡ ἐργατικὴ τάξη βρισκότανε κάτ

ΓΛΥΞΒΟΥΡΓΟΙ - ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΔΟΣ ! ΕΘΝΙΚΟΣ ΟΛΕΘΡΟΣ !

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'. Ο ΕΠΙΟΡΚΟΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ! Κλείστε μὲ τὴ μεθαυριανή σας ψῆφο τὴν κατάμαυρη σελίδα τοῦ ΑΙΣΧΟΥΣ ποὺ ἄνοιξε στὴν ἱστορία τοῦ ἔθνους ἡ μυσαρὴ Δυναστεία τῶν Γλύξμπουργκ !

Ὁ Γεώργιος ἀνέβηκε στὸ θρόνο στὰ 1922 ὅταν ἡ Μικρασιατικὴ καταιγίδα καὶ ἡ Ἐπανάσταση τοῦ προδομένου στρατοῦ κατεκρήμνισε ἀπ' τὸ θρόνο τὸν πατέρα του, τὸν ντροπιασμένο στρατηλάτη τοῦ Σαγγαρίου, καὶ τὸν ἔστειλε «ἀνεπιστρεπτεὶ» ὄξω ἀπ' τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Γεώργιος ἐγκαινίασε, τότες, τὴ βασιλεία του μὲ μιὰ πράξη χαμερπῆ! Ὑπέγραψε τὴ θανατικὴ ἐκτέλεση τῶν καταδικασμένων ἀπ' τὸ ἐπαναστατικὸ στρατοδικεῖο πολιτικῶν, πού, καθὼς εἶνε πασίγνωστο, ἦταν ἁπλῶς τὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανα τῆς πολιτικῆς τοῦ πατέρα του. Τὸν καιρὸ ποὺ βασίλευε ὁ «Κῶτσος» δὲν ἐνεργοῦσε ἄλλη σκέψη κι' ἄλλη βούληση, ἐκτὸς ἀπ' τὴ δική του, πάνω στὴν ἐθνικὴ καὶ πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας. Ὁ Γεώργιος ἔστειλε στὸ Γουδὶ τὰ πολιτικὰ αὐτὰ «γευρόσπαστα» γιὰ νὰ «ἐξευμενίσει» τὴν Ἐπανάσταση καὶ νὰ διατηρήσει τὸ θρόνο, ἐξασφαλίζοντας ἔτσι μὲ τὸ αἷμα τῶν Στρατογουναρέων τὴ βασιλική του ἐπιχορήγηση! Ὡς τόσο, ἡ βασιλεία του, ἂν καὶ τόσο αἰσχρὰ ἐξαγορασμένη, δὲν κράτησε παραπάνω ἀπὸ ἕνα... φεγγάρι. Ἡ ἀπέχθεια καὶ ἡ βδελυγμία τοῦ λαοῦ ἀνάγκασε τὸν Πλαστήρα νὰ τοῦ δώσει τὰ παπούτσια στὸ χέρι.

***

Ἐπὶ δέκα τρία χρόνια κατόπιν ὁ Γεώργιος παράστηνε τὸν περιπλανώμενο Ἰουδαῖο στὴν Εὐρώπη. Ποῦ τὸν εὕρισκες, ποῦ τὸν ἔχανες; Ἀπὸ λουτρόπολη σὲ λουτρόπολη κι' ἀπὸ ριβιέρα σὲ ριβιέρα. Ὅπου γλέντι καὶ χαρὰ καὶ καλὴ ξεφαντωσιά! Στὸ διάστημα αὐτὸ ὁ οἰκογενειακός του βίος μποροῦσε νὰ ἀποτελέσει λαμπρὸ κεφάλαιο «χρηστομάθειας» γιὰ τὰ γυμνάσια καὶ τὰ λύκεια ὅλου τοῦ κόσμου!

Ἡ δίκη τοῦ διαζυγίου του ποὺ ἔγινε ἀργότερα, στὸ Βουκουρέστι, γιὰ πολὺν καιρὸ τροφοδοτοῦσε μὲ ἄφθονη ,.. «σεμνότητα» τὶς ἐπιφυλλίδες τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων.

Ἕνας ὁποσοδήποτε τυχαῖος ἄνθρωπος μὲ ἀνάλογους τίτλους δύσκολα θὰ μποροῦσε νὰ σταθεῖ σ' ἕνα περιβάλλον μὲ συνήθεις ἀξιώσεις κοινωνικῆς...εὐπρέπειας!

***

Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τὰ οἰκονομικά του δὲν εὐδοκιμοῦν. Εἶνε ἀπολύτως βέβαιο πὼς ὅταν, στὰ 1935. ἀποκαταστάθηκε ἡ ἐπικοινωνία ἀνάμεσα στὸ θησαυροφυλάκιο τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους καὶ στὸ βασιλικό του «κεσὲ» ὁ τελευταῖος ἔκανε... κρά γιὰ ὄβολο. Τὸ οἰκονομικὸ ξέφτισμα, κυρίως, τὸν ἔκανε νὰ μὴν παύει νὰ ραδιουργεῖ στὸ ἐξωτερικὸ ἐνάντια στὴ νεαρὴ ἑλληνικὴ Δημοκρατία καὶ νὰ βρίσκεται σὲ διαρκῆ ἐπαφὴ μὲ τοὺς πράχτορές του στὴν Ἑλλάδα, βυσσοδομῶντας τὴν ἀνατροπή της. Οἱ πράχτορες αὐτοὶ ἀναπτύσσανε ὅλο καὶ μεγαλείτερη δραστηριότητα γιατὶ πάντα ἡ ἀναστήλωση ἑνὸς γκρεμισμένου θρόνου εἶνε ἐπιχείρηση πολὺ ζουμερή, ποὺ σὲ περίπτωση ἐπιτυχίας, σίγουρα θὰ ἀποφέρει στοὺς ἐργαλάβους της ἀξιόλογα κέρδη.

***

Κατὰ τὴν περίοδο 1932—35 ἡ δράση τῶν μοναρχικῶν πραχτόρων ἀποχαλινώθηκε μέσα στὸ ἀνεκτικώτατο καθεστὼς τῆς Δημοκρατίας. Ἱδρύθηκαν «Ἑνώσεις βασιλοφρόνων» μὲ χρηματοδότη τὸν διαβόητο Φίλωνα καὶ μοναρχικὲς ἐφημερίδες ξεφύτρωναν σὰν τὰ μανιτάρια. Ὁ κίνδυνος ἄρχισε νὰ διαφαίνεται ἀπειλητικός. Τότες ἱδρύθηκαν γιὰ ἀντίδροπο οἱ ὀργανώσεις τῆς «δημοκρατικῆς ἄμυνας» καὶ ἐντελῶς πρόωρα, κακὰ ὀργανωμένο καὶ πολυκέφαλο ξέσπασε τὸ κίνημα τοῦ 35. Ἡ κακοριζικη αὐτὴ ἀπόπειρα καὶ παράλληλα ἡ προδοσία τοῦ Κονδύλη ἔδωσαν τὸ θανατηφόρο κτύπημα στὴ Δημοκρατία καὶ ὁ Γεώργιος Β.' ὕστερα ἀπὸ ἕνα κατάπτυστο, μὲ καθολικὴ καλπονόθευση, δημοψήφισμα, ἐνέσκηψε ξανὰ στὴν Ἑλλάδα, μὲ ὅλο τὸ τσοῦρμο τῶν ἀνεστίων καὶ πειναλέων πριγκήπων.

***

Μόλις πάτησε τὸ πεδάρι του στὴν Ἑλλάδα, ἡ πρώτη του δουλειὰ ἦταν νὰ ἀπευθύνει τὸ περίφημο ἐκεῖνο διάγγελμα πρὸς τὸ λαό, ποὺ ἔκτοτε παραμένει ὡς ΜΑΡΤΥΡΙΚΟ τῆς πιὸ ἀναίσχυντης ΑΠΑΤΗΣ ἀπὸ ὅσες περιλαμβάνουν τὰ ἱστορικὰ χρονικὰ τῶν κατὰ καιροὺς καὶ τόπους ρηγάδων.

Ἰδοὺ τί ἔλεγε τὸ διάγγελμα:

«Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὴν θέλησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ (Σ. Σ. Δυὸ μῆνες ἀργότερα, οἱ ἐκλογὲς ἔδωσαν τὴν πλειοψηφία στὰ κόμματα τῆς Δημοκρατίας!) ἐπανέρχομαι στὴν Πατρίδα μου. Ὁ χωρισμὸς ἦτο δι' ἐμὲ σκληρός. Αἱ δοκιμασίαι μας πολλαί. Πρὸς οὐδένα ἔχω μνησικακίαν. Κλείων τὸ πρόσφατον παρελθόν, ἀποβλέπω μόνον πρὸς τὸ μέλλον. ΠΙΣΤΟΣ ΤΗΡΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ θὰ διαθέσω ὅλας μου τὰς δυνάμεις κ.τ.λ.»

Πράγματι διέθεσε ὅλες του τὶς δυνάμεις γιὰ νὰ προετοιμάσει τὴ φριχτότερη τυραννία γιὰ τὸ λαό. Κι' ἀφοῦ συνεπλήρωσε τὴν προπαρασκευή, στὶς 4 Αὐγούστου τοῦ 1936, ὁ Γεώργιος Β' ὁ ΠΙΣΤΟΣ ΤΗΡΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ, καταπατῶντας τὸν ΟΡΚΟ του, διέλυσε μ' ἕνα διάταγμα τὴ Βουλή, ἀνέστειλε τὴν ἰσχὺ τοῦ Συντάγματος. κήρυξε τὸ στρατιωτικὸ νόμο καὶ παρέδωσε τὴ χώρα σ' ἕνα ἀποδοκιμασμένο ἀπ' τὸ λαὸ πολιτικὸ ἀγύρτη, ποὺ ἀνακηρύσσοντας τὸ Γεώργιο «μεγάλο βασιλιᾶ». καὶ τὸν ἑαυτό του «μεγάλο κυβερνήτη», ρίχτηκε μὲ πάθος καὶ μανία στὸν ἐξανδραποδισμὸ τοῦ λαοῦ, στὴ φασιστικοποίηση τοῦ κράτους, στὴν καταλήστευση τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, ἀνεβάζοντας σ' ἕνα χρόνο μέσα τὸν κρατικὸ προϋπολογισμὸ ἀπὸ 11 σὲ 16 δισεκατομμύρια δραχμές!

***

Θὰ χρειαζότανε ὁλάκαιρη «Βίβλος γενέσεως» γιὰ νὰ καταγράψει καὶ ν' ἀπαριθμήσει καὶ νὰ περιγράψει κανεὶς τὰ αἴσχη, τὰ σκάνδαλα, τὶς βρωμιὲς καὶ τὰ κακουργήματα τῆς βασιλομεταξικῆς δικτατορίας. Δεκάδες χιλιάδες κοινωνικῶν ἀποβρασμάτων, ψορεμένων μέσα ἀπὸ τὰ χασισοποτεῖα καὶ τὰ ὑπόγεια τῆς ἀθηναϊκῆς «Ὁμόνοιας» ἀπετέλεσαν τὰ πραιτωριανὰ «σώματα Ἀσφαλείας» τοῦ Μανιαδάκη, ἐπιβαρύνοντας τὸ δημόσιο προϋπολογισμό, δηλαδὴ τὸ φορολογούμενο λαό, μὲ πολλὰ δισεκατομμύρια γιὰ τὴ συντήρησή τους. Ἡ περίφημη ὀχυρωματικὴ «γραμμὴ Μεταξᾶ» λίγο ἀκόμα καὶ θὰ στοίχιζε ὅσα καὶ ἡ γραμμὴ... Μαζινὸ στὴ Γαλλία. Ὁ ἔρανος γιὰ τὴν ἀεροπορία ποὺ ἀπέδωσε πάνω ἀπὸ 800 ἑκατομμύρια —δηλαδὴ τὸ ἰσόποσο τῆς ἀξίας 800 καταδιωκτικῶν ἀεροπλάνων τῆς ἐποχῆς! — καταφαγώθηκε λεβέντικα ἀπ τοὺς ἐκπορνευτὲς τῆς «ἐθνικῆς νεολαίας» κι' ὁ πόλεμος ποὺ ξέσπασε ἀργότερα βρῆκε τὴν ἀεροπορία μας —ὅπως ἀκριβῶς τὴν ἤθελαν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἔθνους, ἀεροπορία δίχως ἀεροπλάνα! Θὰ μείνει θρυλικὴ ἡ αὐτοθυσία τοῦ πρώτου ἕλληνα ἀεροπόρου ποὺ μὴ μπορῶντας ν' ἀερομαχήσει μὲ τὸ ἀνυπάκουο ἰπτάμενο χαλαμαντάρι ποὺ τοῦ δόθηκε τὸ γκρέμισε στὸ ἀεροπλάνο τοῦ ἀντιπάλου του καὶ πάει χαμένος μαζί του.

***

Εἶνε πολὺ γνωστὰ τὰ ἱστορικὰ τοῦ Ἀλβανικοῦ πολέμου καὶ τὸ ἄδοξο τέρμα του. Ἡ ἔκθεση τοῦ Ἄγγλου ἀρχιστρατήγου Οὐέϊβελ ποὺ δημοσιεύτηκε τελευταῖα προσδιορίζει τὶς τεράστιες εὐθύνες τῆς τότε ἡγεσίας τοῦ μαχομένου ἑλληνικοῦ στρατοῦ ποὺ στάθηκε ἀνίκανη νὰ ἐκμεταλλευτεῖ τὸν ἄφθαστο ἡρωϊσμὸ τῶν πολεμιστῶν τοῦ μετώπου, ποὺ στάθηκε ἀνίκανη νὰ καρπωθεῖ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑπερόχων νικῶν του καὶ τελικὰ τὸν κατεπρόδωσε συνθηκολογῶντας μὲ τὸν ἐχθρό!

***

Ὅταν ἐπακολούθησε ἡ καταστροφὴ καὶ ὁ σκλαβωμὸς τοῦ Ἔθνους, ὁ «ἐστεμμένος» ψευδοαρχιστράτηγος τὄσκασε πρῶτος καὶ καλλίτερος πρὸς τὸ ἐξωτερικό, ἀκολουθῶντας βῆμα πρὸς βῆμα τὸ χρυσὸ κάλυμμα τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδας ποὺ μὲ εὔλογη προβλεπτικότητα φρόντισε νὰ τὸ φυγαδεύσει προτοῦ σιμώσει ὁ κίνδυνος. Ἀπὸ τὸ κάλυμμα αὐτὸ ἀποσποῦσε γιὰ τὸ φαγοπότι του, ἑξῆντα χιλιάδες λίρες κάθε χρόνο, ἀπὸ τὸ 1940 καὶ κατοπινά, ἄλλες 38 χιλιάδες τραβοῦσε ὁ διάδοχος καὶ πρόσθετα σημαντικὰ ποσὰ οἱ ἀποδέλοιποι πριγκηποφαμελίτες. Αὐτό, τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ σκλαβωμένος λαὸς μαρτυροῦσε ἀπ' τὴν πεῖνα, κ' ἔπερνε τὰ βουνὰ γιὰ ν' ἀγωνιστεῖ γιὰ τὴ λευτεριά του!

***

Αὐτὴ εἶνε ἡ εἰκοσιπεντάχρονη σταδιοδρομία τοῦ Γεωργίου Γλυξβούργου ποὺ τὴν χαρακτηρίζει ἡ προδοσία, ὁ δόλος, ἡ ἐπιορκία, ὁ συμφεροντολογικὸς ὑπολογισμός, ἡ περιφρόνηση θεσμῶν καὶ ἀξιῶν, ἡ κακοπιστία καὶ ἡ κακεντρέχεια καὶ κάθε εἴδους ἀτιμία! Αὐτὸς εἶνε ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἡ παλαιοκομματικὴ φαυλοκρατία, ἡ ἐθνοπροδοσία κι' ὁ δοσιλογισμὸς ἑτοιμάζονται νὰ τὸν ξαναφέρουν στὴν Ἑλλάδα σὰν κομματάρχη τους, σὰν ἀρχηγό τους, σὰν ἀνώτατο ἄρχοντα τῆς πολιτείας τους, γιὰ ν' ἀνοίξουν ἕνα καινούριο κεφάλαιο στὴν ἑλληνικὴ ἱστορία γεμᾶτο συμφορές, καταστροφές, ἐθνικὲς ἀτιμώσεις καὶ ἐξευτελισμοὺς σὰν κι' αὐτοὺς ποὺ ἄρχισαν προκαταβολικὰ νὰ δρέπουν στὴ Διάσκεψη τῆς Εἰρήνης γιὰ λογαριασμὸ τῆς βαρυόμοιρης Ἑλλάδας!

ΣΤΟ ΝΕΟ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟ Δ. ΔΑΛΛΑ

πλάϊ στὸ Ἀτμοβαφεῖο Δ. Επανωμάτη Θὰ βρεῖτε τὰ κομψότερα καὶ στερεώτερα ὑποδήματα— ἕτοιμα καὶ ἐπὶ παραγγελία— —σ' ὅλες τῆς ἀποχρώσεις καὶ μεγάλη ποικιλία σχεδίων.

Στὺλ ἀθηνα·ικό

Τιμὲς πάντοτε λα·ικές

ΠΡΟ·Ι·ΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Δ. ΚΑΛΔΗΣ

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ

ΟΠΩΣ ΤΟΤΕ ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

—«Νὰ πασκίσετε νὰ σᾶς ἀγαποῦμε κι' ὄχι νὰ σᾶς φοβόβαστε».—«Χρειάζεται δικαιοσύνη ἀπὸ σᾶς κι' ὄχι φοβέρες μὲ μπαγιονέτες».—«Νὰ κόψει τὸ κεφάλι του ὁ Μεγαλειότατος ὅτι εἶνε νεκροθάφτης τῆς Πατρίδας μας».

ΑΠΟ ΤΑ "ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ„ τοῦ στρατηγοῦ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

— Ποῦ τὸ τσάκισες αὐτὸ τὸ χέρι;

— Στὸ Μεσολόγγι μοῦ λέγει.

— Ποῦ τὸ τσάκισα ἐγὼ αὐτό;

— Στοὺς Μύλους τ' Ἀναπλιοῦ.

— Γιατὶ τὰ τσακίσαμε;

— Γιὰ τὴ λευτεριὰ τῆς πατρίδας.

— Ποῦ 'ναι αὐτὴ ἡ λευτεριὰ καὶ ἡ δικαιοσύνη; Σήκω ἀπάνω!

Τὸν παίρνω καὶ πᾶμε καὶ τὸν ὁρκίζω.

***

Ἐκεῖ ποὺ 'φκειανα τὶς θέσεις στοὺς Μύλους, ἦρθε ὁ Δὲ Ριγνὺ καὶ μοῦ λέει:

— Αὐτὲς οἱ θέσεις εἶνε ἀδύνατες· τί πόλεμο θὰ κάνετε μὲ τὸ Μπραΐμη αὐτοῦ;

Τοῦ λέγω:

— Οἱ θέσεις εἶνε ἀδύνατες καίμεῖς. Ὅμως εἶνε δυνατὸς ὁ Θεός. Κι' ἂν εἴμαστε ὀλίγοι στὸ πλῆθος τοῦ Μπραΐμη, ἡ τύχη μᾶς ἔχει τοὺς Ἕλληνες πάντοτε ὀλίγους. Παλαιόθεν καὶ ὥς τώρα ὅλα τὰ θεριὰ πολεμοῦν νὰ μᾶς φᾶνε καὶ δὲν μποροῦνε. Τρῶνε ἀπὸ μᾶς καὶ μένει μαγιά. Καὶ οἱ ὀλίγοι ἀποφασίζουν καὶπεθαίνουν. Καὶ ὅταν κάνουν αὐτὴ τὴν ἀπόφαση λίγες φορὲς χάνουν καὶ πολλὲς κερδαίνουν».

***

«Ὁ φίλος μου ὁ Ἀϊντὲκ (Βαυαρὸς σύμβουλος τοῦ Ὀθωνος) ἐπειράχθη καὶ μὄκρινε μὲ πολὺ φαρμάκι: —Ὅ,τισᾶς λένε, αὐτὸ θὰ κάμετε καὶ γνῶμες δὲν μπορεῖτε νὰ δώσετε, ὅτι ἡ Μπαβαρία ἔχει τριάντα χιλιάδες μπαγενέτα καὶ τὰ φέρνει ἐδῶ καὶ σᾶς ὑποτάζει. Τότε βρέθηκα σὲ θέση δεινή. Τοῦ λέγω: Ἐγὼ σοῦ μίλησα ἀλλιῶς καὶ σὺ μοῦ ἀπαντᾶς μὲ μπαγενέτα. Νὰ πασκίσετε νὰ σᾶς ἀγαποῦμε κι' ὄχι νὰ σᾶς φοβόμαστε. Μοῦ λέγει: Δὲν ἀγαπᾶς τὸν βασιλέα; —Ὄχι τοῦ λέγω, δὲν ξέρω ψέματα. Ὅταν χαθῆ ἡ πατρίδα μου, οὔτε αὐτὸς θὰ μ' ἔχει ὑπήκοόν του, οὔτε ἐγὼ βασιλέα. Γι' αὐτὸ χρειάζεται δικαιοσύνη ἀπὸ σᾶς, κι' ὄχι φοβέρες μὲ μπαγενέτες»,

***

«Τοὺς πῆραν καὶ τοὺς ἔβαλαν ὅλους κάψη τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ἤθελαν νὰ τοὺς κόψουν μὲ τὸ κοπίδι ὅπου ἤφεραν οἱ φωτισμένοι ἄνθρωποι τῆς Εὐρώπης, νὰ κόψουν τοὺς ἄγριους Ἕλληνες—κι' ἔπρεπε νὰ κόψη ἡ Ἀγγλία τὸν Ντῶκινς, τὸν πρέβυ της, ἡ Γαλλία τὸν δικό της, καὶ ἡ Ρουσία τὸ ἴδιο. Κι' ὁ βασιλέας τῆς Μπαυαρίας τοὺς ἀντιβασιλεῖς κι' ὕστερα νὰ κόψη κι' ὁ ἴδιος τὸ κεφάλι του. Ὅτι ἡ Μεγαλειότης του εἶνε νεκροθάφτης τῆς πατρίδας μας».

ΤΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΤΟΝ ΕΠΥΡΟΒΟΛΗΣΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΦΗΣΑΝ ΠΕΡΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΓΙΑ ΣΚΟΤΩΜΕΝΟ !

ΑΓΙΑΣΟΣ 29 [Ἰδ. ἀντ.]— Στὴ θέση »Καμποῦδι», ἀνάμεσα στὰ ἐλαιοτριβεῖα τῆς Κοινότητας καὶ τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ λίγα βήματα πέρα ἀπ' τὸ καφενεῖο τοῦ Στρατῆ Γαβᾶ, περπατοῦσε χτὲς τὸ δειλινὸ ἀμέριμνος ὁ νεαρὸς Γιάννης Σ. Σπηλιαδῆς. Ἕνα ἀπόσπασμα χωροφυλακῆς ἔβγαινε τὴν ὥρα ἐκείνη ἀπ' τὸ χωριό. Ἐπὶ κεφαλῆς του ἕνας ἀνθυπασπιστής. Ξάφνου ἀκούστηκαν πυροβολισμοί. Ὁ Σπηλιαδῆς γκρεμίστηκε κάτω αἱμόφυρτος. Οἱ φονιάδες τὸ ἔβαλαν στὰ πόδια πρὸς τὸ χωριὸ κι' ἀφῆκαν τὸ θῦμα τους ἐπὶ τόπου. Δυὸ γυναικοῦλες—ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι τους ἔγινε ἡ ἀναντρη ἐπίθεση— σήκωσαν τὸ τραυματισμένο παιδὶ καὶ τὸ μεταφέρανε στὸ Νοσοκομεῖο μας. Ἡ φονικὴ ἀπόπειρα διαδόθηκε ἀστραπιαία καὶ ξεσήκωσε ὅλο τὸν κόσμο στὸ πόδι. Ἀναστάτωση, ἀναβρασμός, γενικὴ ἀγανάχτηση.

Οἱ δόμοι γέμισαν κόσμο, ἀπὸ κάθε πολιτικὴ ἀπόχρωση. Ὅλοι τους ἐλεεινολογοῦν τοῦτο τὸ ἄνευ προηγουμένου κατάντημα τοῦ κράτους ποὺ ἀνέθεσε—ὁ λόγος τὸλέει!— τὴν περιφρούρηση τῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν του σὲ κοινοὺς δολοφόνους, σὲ κακοποιοὺς μὲ θηριώδη ἔνστικτα.

Οἱ πρῶτες πληροφορίες λένε πὼς τὸν Σπηλιαδῆ τὸν πυροβόλησαν οἱ χωροφύλακες Βενιζέλος Δρακάκης καὶ Κώστας Στρατουδάκης. Ὁ πρῶτος ἀφῆκεν ἐποχὴ στὸν Πολιχνίτο μὲ τὰ τρομοκρατικά του ὄργια. Ὁ δεύτερος ἦταν τὸ πρωτοπαλήκαρο τοῦ ἐνδόξου Ρίχη κι ἔδρασε ἐξίσου θριαμβευτικὰ στὰ χωριὰ τῆς περιφερείας μας. Ἄλλες πληροφορίες λένε πὼς πυροβόλησε μονάχα ὁ πρῶτος.

Ὅπως κι' ἂν ἔχει τὸ πρᾶγμα, ἡ φονικὴ ἀπόπειρα προσέβαλε ὀδυνηρὰ τὸ δημόσιο αἴσθημα στὸ χωριὸ καὶ πρέπει νὰ ληφθοῦν μέτρα γιὰ νὰ τιμωρηθοῦν αὐστηρὰ οἱ δράστες ποὺ κατω ἀπ' τὴ στολὴ τοῦ χωροφύλακα καταρρακώνουν καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἔννοια τοῦ κράτους. Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος, ἐδῶ, μᾶς ἔδωσε δείγματα ὅτι εἶνε ἄνθρωπος τοῦ καθήκοντος καὶ τίμιος στρατιώτης. Ἂς κάνει καὶ τὴ φορὰ τούτη τὸ καθῆκον του.

Ω

Τὸ θῦμα τῆς φονικῆς ἀπόρας Ι. Σπηλιαδῆς μεταφέρθηκε στὴν πόλη μας. Ἔχει τραῦμα ἀπὸ σφαῖρα κάτω ἀπ' τὸ μαστὸ καὶ γιὰ τὴν ὥρα δὲν διατρέχει κίνδυνο ἡ ζωή του. Χθὲς τὸ μεσημέρι. προτοῦ τοῦ γίνει ἡ ἀναγκαία ἀκτινοσκόπηση, ὄργανα τῆς ἀσφάλειας τὸν ἔπιασαν καὶ τὸν παρέπεμψαν στὴν ἀνάκριση!

Η ΜΟΝΑΡΧΙΑ

Ἀπειλεῖ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Γιατὶ θὰ ἀποστραγγίσει ὅλους τοὺς οἰκονομικούς του πόρους.

Η ΜΟΝΑΡΧΙΑ

θὰ κάνει τὴν Ἑλλάδα πολιτεία... Κάφρων! Ἀπὸ τώρα οἱ ἄνθρωποί της μᾶς ἔδωσαν τὸ παράδειγμα τῆς κτηνώδους βίας καὶ τῆς ἀπόλυτης περιφρόνησης τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ.

Η ΜΟΝΑΡΧΙΑ

Θὰ κάνει τὴν Ἑλλάδα ἀντικείμενο διεθνοῦς ἀγοροπωλησίας ὅπως τὴν ἔκανε καὶ στὸ παρελθόν.

Η ΜΟΝΑΡΧΙΑ

θὰ σπρώξει τὴν Ἑλλάδα σὲ πόλεμο γιὰ ν' ἀποσπάσει τὴν προσοχὴ τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰ ὄργια καὶ τὴν κραιπάλη της.

Η ΜΟΝΑΡΧΙΑ

εἶνε παμμέγιστος ἐθνικὸς κίνδυνος!

ΖΗΤΩ
Η ΤΡΙΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΡΙΝ ΑΠΟ 11 ΧΡΟΝΙΑ

Ο ΣΤΥΛ. ΓΟΝΑΤΑΣ ΚΑΙ Ο... ΧΑΤΖΗΜΠΕΗΣ

Τὶς πρῶτες μέρες τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1935, βγῆκαν ἀπ' τὴ φυλακὴ οἱ καταδικασμένοι γιὰ τὸ κίνημα τοῦ Μαρτίου, ἀγωνιστὲς τῆς Δημοκρατίας. Μόλις βγήκανε, δημοσιέψανε στὸν τῦπο τὴν ἀκόλουθη κοινὴ δήλωση:

«Ἀποστερηθέντες τῆς ἐλευθερίας μας ἐπὶ 9 μῆνας—ἀσχέτως ἂν δικαίως ἢ ἀδίκως—δὲν ἔσχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν γνώμην μας ἐπὶ τῶν μέχρι σήμερον διαδραματισθέντων πολιτικῶν καὶ πολιτειακῶν γεγονότων.

«Εἰσήλθομεν εἰς τὰς φυλακὰς ὑπὸ Δημοκρατίαν, ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ κατ' αὐτῆς συκοφαντηθέντες ὑπὸ τῶν δῆθεν προασπιστῶν τῆς Δημοκρατίας καὶ ἐξερχόμεθα ὑπὸ Βασιλείαν.

«Ἀνακτῶντες, σήμερον, τὴν ἐλευθερίαν μας δηλοῦμεν ὅτι ἐμμένομεν εἰς τὴν δημοκρατικήν μας ἰδεολογίαν καὶ θὰ ἐξακολουθήσωμεν ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ αὐτῆς».

ΓΟΝΑΤΑΣ Στυλιανός, ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Νεόκοσμος, ΖΑΝΝΑΣ Ἀλέξανδρος, ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ Λεωνίδας, ΛΕΒΑΝΤΗΣ Πέτρος, ΧΑΒΙΝΗΣ Θεόδωρος, ΧΑΤΖΗΜΠΕΗΣ Σταμάτιος.

Ἀπτοὺς παραπάνω ἐφτὰ πολιτικούς, ἕνας μονάχα ἐπρόδωσε τὴ Δημοκρατία: Αὐτὸς ποὺ ὑπέγραψε πρῶτος, ὁ Στυλιανὸς Γονατᾶς!

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ

Μὲ τὸ θάνατο τοῦ Γεωργίου Καφαντάρη χάνεται ἀπ' τὶς προφυλακὲς τῆς Δημοκρατίας ἕνας τόσο καλὰ ὡπλισμένος, τόσο τίμιος ἀγωνιστής, σὲ μιὰ τόσο κρίσιμη στιγμὴ τοῦ ἀγώνα. Ἡ ἀπώλεια εἶνε μεγάλη. Καὶ ἡ λύπη ποὺ δοκιμάζει ὁ λαὸς ποὺ ἀγωνίζεται γι' αὐτὴν εἶνε μεγάλη. Οὔτε ἡ ὥρα, οὔτε ὁ χῶρος μᾶς ἐπιτρέπει, τώρα, ν' ἀσχολη θοῦμε εὐρύτερα μὲ τὸ ἔργο τοῦ Ρουμελιώτη πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ. Ἀπὸ σοσιαλιστικὴ ἄποψη, ἄλλως τε, τὸ ἔργο αὐτὸ δὲ μπορεῖ νὰ κριθεῖ μὲ συμπάθεια. Ὡς τόσο, πάνω στὴν κοινὴ γραμμὴ τῆς πάλης γιὰ τὴ Δημοκρατία, ὁ Καφαντάρης ὑπῆρξε καὶ στάθηκε μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του ἕνας ἀδάμαστος καὶ θαρραλέος πρωταθλητής. Σὰν τέτοιον θὰ τὸν τιμήσει αὔριο ἡ ἑλληνικὴ Δημοκρατία καὶ τὸνομά του θὰ μνημονεύεται ,πάντοτε μ' εὐλάβεια, τιμὴ καὶ ἀγάπη.

ΚΑΤΕΛΗΦΘΗ ΤΟ ΕΡΓ. ΚΕΝΤΡΟ

Χτὲς ἡ Ἀστυνομία, ἐκτελώντας διαταγὴ τῆς Γεν. Διοίκησης, κατέλαβε τὰ γραφεῖα τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου καὶ προέβη στὴν ἀπογραφὴ τῶν ἐπίπλων του.

ΜΕ ΤΟ ΛΕΥΚΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

ἔδιωξε πρὶν δυὸ μῆνες, ὁ Ἰταλικὸς λαὸς τοὺς βασιλιάδες του. Μὲ τὸ ἴδιο ΛΕΥΚΟ ψηφοδέλτιο θὰ ξεφορτωθεῖ καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὸ Γλυξβοῦργο.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΛΟΝΔΙΝΟ 29.—Σήμερα τὸ ἀπόγεμα συνῆλθαν οἱ 4 ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σὲ σύσκεψη γιὰ νὰ βροῦνε τρόπο συντονισμοῦ καὶ ἐπιταχύνσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως τῆς Εἰρήνης. Καθὼς ἔγινε γνωστό, οἱ 4 ὑπουργοὶ θὰ ἐξετάσουν ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν τὴ Διάσκεψη καὶ τὸ ζήτημα τῶν Δαρδανελλίων καὶ τὸ γερμανικὸ ζήτημα. Ὁ κ. Μπέβιν δήλωσε, πρὶν ἀπ' τὴ σύσκεψη, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ πρέπει νὰ διευθετήσουν τὶς διαφορὲς ποὺ ὑπάρχουν ἀνάμεσό τους ἂν ἐπιθυμοῦν νὰ διευκολύνουν τὴ Διάσκεψη.

ΛΟΝΔΙΝΟ 29.—Στὴν οἰκονομικὴ Βαλκανικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Διασκέψεως ἦλθαν σήμερα σὲ ζωηρὴ σύγκρουση οἱ ἀντιπρόσωποι Αὐστραλίας καὶ Σοβιετικῆς Ρωσσίας. Ὁ Μολότωφ κατηγόρησε ἀπερίφραστα τὸν Αὐστραλὸ ὅτι σὲ κάθε ζήτημα ποὺ ἀφορᾶ τὰ συμφέροντα τῆς Ρωσσίας ἀντιδρᾶ ἀπὸ συστήματος, σὲ σημεῖο ποὺ φέρνει σὲ ἀδιέξοδο τὴν Ἐπιτροπή.